

Î N C H E I E R E

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Camerton” Societatea pe Acțiuni,

în pricina civilă la cerea de chemare în judecată a Întreprinderii de Stat „Rezervcom” împotriva Societății Comerciale „Camerton” Societatea pe Acțiuni cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Camerton” Societatea pe Acțiuni și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 20 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 07 iulie 2015, ÎS „Rezervcom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Camerton” SA cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că SC „Camerton” SA la situația din 22 iunie 2015 are o datorie față de ÎS „Rezervcom” în mărime de 57 127,11 lei, formată în urma neachitării mărfii primite în baza contractului nr. 17 din 20 decembrie 2007.

Menționează că conform pct. 4.2 al contractului sus menționat, pe perioada întârzierii, pîrîtul plătește o penalitate în mărime de 0,2% din suma neachitată în termen pentru fiecare zi de întârziere ce constituie conform calculului 20 794,26 lei (57127,11 lei datorie x 0,2% x 182 zile), în total suma cererii constituie 77 921,37 lei (57 127,11 lei datorie + 20 794,26 penalități).

Afirmă că la 30 iunie 2014, părțile au semnat un act de verificare a decontărilor reciproce, prin care SC „Camerton” SA a confirmat datoria față de ÎS „Rezervcom” în sumă de 62 127,11 lei și a promis achitarea ei.

Relevă că ulterior, la 14 aprilie 2015 în adresa SC „Camerton” SA a fost expediată o reclamație prin care s-a cerut achitarea datoriei și s-a acordat un termen suplimentar rezonabil, iar în timpul oferit reclamantul a achitat doar suma de 5 000 lei, datoria restantă fiind de 57 127,11 lei.

Își întemeiază poziția în baza dispozițiilor art. 512, art. 514, art. 572, art. 602, art. 618, art. art. 624-626 din Codul civil.

Solicită reclamantul încasarea silită de la SC „Camerton” SA în beneficiul ÎS „Rezervcom” a sumei de 77 921,37 lei, inclusiv 57 127,11 lei datorie pentru marfa

primită și neachitată și 20 794,26 lei cu titlu de penalități și încasarea taxei de stat în sumă de 2337,64 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 20 octombrie 2015, acțiunea a fost admis parțial, fiind încasat de la SC „Camerton” SA în beneficiul ÎS „Rezervcom” suma de 57 127,11 lei cu titlu de datorie și suma de 20 565,75 lei cu titlu de penalitate, iar în total suma de 77 692,86 lei, în rest cerința încasării penalității a fost respinsă. Totodată, s-a încasat de la SC „Camerton” SA în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2330,78 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către SC „Camerton” SA și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 20 octombrie 2015.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 514, art. 572 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil, care reglementează temeiurile nașterii obligațiilor, condițiile generale de executare a obligațiilor și care indică că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut ca fiind corectă soluția primei instanțe cu privire la încasarea datoriei, deoarece din materialele pricinii s-a constatat cu certitudine faptul că SC „Camerton” SA are o datorie față de ÎS „Rezervcom” în sumă de 57 127,11 lei, ca urmare a neachitării mărfii primite în baza contractului nr. 17 din 20 decembrie 2007.

În același timp, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 268 lit. a), art. 624 alin. (1) Cod civil, care reglementează termenele speciale de prescripție extinctivă, temeiul de încasare a clauzei penale, a găsit ca întemeiată și concluzia primei instanțe despre necesitatea încasării penalității în sumă de 20 565,75 lei, or, nefiind achitată datoria în sumă de 57 127,11 lei, în termenii prevăzuți în pct. 4.2. al contractului nr. 17 din 20 decembrie 2007, SC „Camerton” SA urmează să achite penalități în cuantum de 0,2% din suma datorată de 57 127,11 lei.

La 12 mai 2016, SC „Camerton” SA a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

La 23 august 2016, ÎS „Rezervcom” a depus referință la recursul declarat, prin care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel, cât și a hotărârea primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Camerton” SA este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Din conținutul recursului declarat de SC „Camerton” SA rezultă că recurentul nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către SC „Camerton” SA și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 20 octombrie 2015.

Totodată, instanța de recurs constată că recursul depus de către SC „Camerton” SA nu conține esența și temeiurile recursului, argumentele ilegalității sau netemeinicii deciziei atacate, respectiv este unul nemotivat.

Pe când art. 437 alin. (1) lit. f) CPC direct indică că cererea de recurs trebuie să fie dactilografată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Prin urmare, în lipsa acestor caracteristici ale recursului, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica legalitatea deciziei contestate, aspect ce impune declararea inadmisibilității a unui asemenea recurs.

Instanța de recurs remarcă că, recurenta depunând încă la 12 mai 2016 cererea de recurs nemotivată, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin depunerea unui recurs motivat.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Camerton” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 437 alin. (1) lit. f), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Camerton” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță